

"Hoi Max, alles goed?" Max keek op en verslikte zich terstond in het broodje kroket en proestte het uit. "Allemachtig, Leendert wat heb jij nou met je gezicht gedaan?" Leendert schoof het dienblad met z'n lunch op de kantine tafel zetelde zich glimlachend tegenover Max. "Gewoon een piercing, Max." Leendert lachte en de drie ringetjes in zijn neus wipte vrolijk mee op de grijns. "Mooi, hé." Max keek z'n collega tegelijkertijd met bewondering en afgunst, stomverbaasd aan. Hij kende Leendert al een jaar of drie als 'collega in de wandelgangen', een gewone burgerman, vader van drie die nog geen half jaar geleden Abraham had gezien. "Leendert en piercing?" dacht Max "Dat rijmt niet." Het was alsof Leendert Max gedachte kon lezen. "Je vraagt je zeker af waarom ik hieraan begonnen ben?" Max zei niets en keek hem aan met open mond aan. De kroket op zijn bord was hij al lang vergeten. "Eerlijk gezegd weet ik zelf eigenlijk niet precies hoe het begonnen is," vertelde Leendert. "Waarschijnlijk door dat TV programma van die Belgische sexologe, hoe heet ze ook alweer?" Max antwoordde niet en keek totaal gefascineerd naar Leendert's nieuwe neuselijke aanwinst. "Doet er ook niet toe," vervolgde Leendert. "We zaten met het hele gezin naar een programma van haar over piercing te kijken toen mijn dochter van acht opeens aan mij en m'n vrouw vroeg: 'pap, mam... ik zou het zo leuk vinden als jullie ook ringetjes door jullie neus hadden?' Leendert lachte. "Uiteraard wisten we daar in de eerste instantie geen antwoord op. We hakkelden zoiets van daar zijn we te oud voor, het doet pijn, we zijn het soort mensen niet, je kent het wel." Leendert lepelde wat aardbeien yoghurt naar binnen en vervolgde: "Toen de kinderen naar bed waren en we alleen in de huiskamer zaten zei mijn vrouw lachend dat het mij helemaal niet zo slecht zou staan. Ik was natuurlijk verbaasd maar tegelijkertijd prikkelde de gedachte me. Ik ging voor de spiegel staan en mijn vrouw haalde wat ringetjes uit haar juwelen doos en samen fantaseerden we voor de spiegel hoe ik er met ringetjes in mijn neus eruit zou zien. We hebben toen ontzettende gelachen en plotseling drong het tot me door. Max, ik voelde mij opeens 20 jaar jonger. Ik wist dat iedereen me voor gek zou verklaren maar het gekke was dat juist het overwinnen van die sociale controle drempel een mijlpaal in mijn leven zou kunnen betekenen." Leendert schraapte voorzichtig de laatste restjes yoghurt uit het bekertje. "Om een lang verhaal kort te maken zijn we die zelfde week met het hele gezin naar de 'piercer' gegaan en hebben we allemaal ringetjes in ons neus laten zetten." "Wat," riep Max. "Het hele gezin heeft doorboorde neusen, zelfs je kinderen?" Leendert knikte vol zelfvertrouwen. "Max, het is werkelijk fantastisch. Ik voel me bevrijd van alle vooroordelen. Ik voel me zoveel jonger. Ik sta zoveel dichterbij mijn vrouw en kinderen!" "Door een paar neusringetjes?", vroeg Max die de euphorie van Leendert nauwelijks kon bevatten. "Nee, Max de ringetjes zijn slechts het symbool van een ritueel dat ons leven heeft veranderd. Het samen met je gezin overwinnen van sociale drempels schept een band die bijna niet te beschrijven is." Leendert verzamelde de bekertjes en bordjes op zijn dienblad en stond op. "Max, je zou het ook eens moeten proberen. Het zal je enorm goed doen. Een paar studs door je wenkbrauwen zal je leven veranderen" en met die woorden liet hij een verbijsterde Max alleen achter in de kantine.

Max kon het beeld van van Leendert's gepiercte neus maar niet uit zijn gedachte bannen. "Zou een piercing werkelijk een bevrijding zijn?" Na het werk dook Max thuis achter het computer scherm en struinde het Net af op zoek naar sites met piercing informatie. Na een uurtje belandde Max op de Piercing Mildred site (<http://www.onlinegamesinn.com/showgame/1656/Piercing%20Mildred>), een plek waar hij in alle veiligheid kon experimenteren met virtual piercing. Max probeerde een paar studs en ringetjes uit op Mildred's tepels en neus maar hij kon zich maar niet voorstellen dat een stud door z'n eigen wenkbrauw verlichting zou brengen. Zeker niet nadat hij experimenteerde met 'scarring', het aanbrengen van littekens op Mildred's lichaam. Nee, Piercing Mildred was een grappig spelletje maar Max' piercing ervaringen moesten maar bij virtual piercing blijven.

"En Max," vroeg Leendert een week later toen hij Max op het werk tegenkwam. "Nog nagedacht over een mooie stud door je wenkbrauwen?" Max lachte schaaftig. "Ja, een beetje maar ik heb het Net afgestruind op zoek naar info en ben tot de conclusie gekomen dat piercing niet voor mij is." Leendert klopte Max vriendelijk op zijn schouder. "Max, Max, wat ben jij toch een kind van de toekomst. Je laat je leven leiden door niet tastbare elektronen die over de koperdraadjes van het Net heen en weer schieten. Jongen, neem een voorbeeld aan mij. Ik heb geen Internet of Virtual Reality nodig. Ik vindt de sleutel tot het leven via tastbare, organische middelen." Ik zie het," zei Max. "Jouw 'Reality' is je door je neus geboord!"